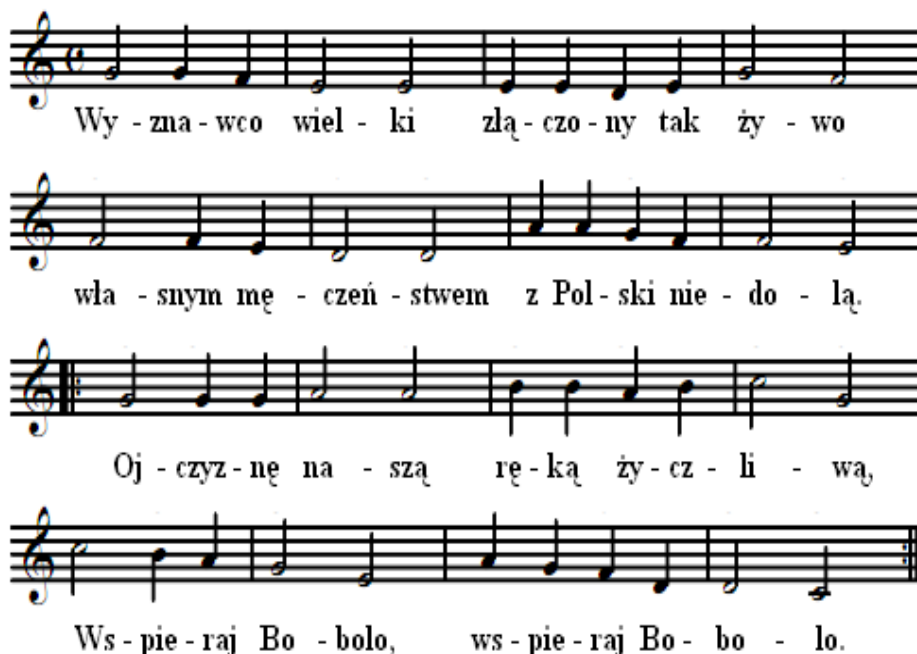

Wyznawco wielki złączony

Święty Andrzej Bobola, prezbiter, męczennik i Patron Polski urodził się w roku 1591. Wstąpił do Towarzystwa Jezusowego w roku 1611. Włóczył się na kapłana w roku 1622. Uwierzył w wierze katolickiej liczne rzesze wiernych w trudnych dla Kościoła czasach. Zginął śmiercią męczeńską w Janowie na Polesiu.

Wy - zna - wco wiel - ki złą - czo - ny tak ży - wo
wła - snym mę - czeń - stwem z Pol - ski nie - do - łą.
Oj - czyz - nę na - szą ręką ży - cz - li - wą,
Ws - pie - raj Bo - bolo, ws - pie - raj Bo - bo - lo.

2. Niechaj nam krew Twa hojnie przelana

Wyjedna względy Bożego Syna.

I nas niech Jemu każda twa rana,

Wciąż przypomina, wciąż przypomina.

3. Pochodnio wiary, co jasno płonie!

Obrońco krzyża, czcicielu Maryi!

K'tobie błagalne wznosimy dłonie,

Z naszej Kalwarii! Z naszej Kalwarii!

4. Boś Ty krew nasza, kość z naszych kości,

W tobie duch polski pelen ofiary,

Aż się do nieba wznosił wysokości.

Na skrzydłach wiary! Na skrzydłach wiary!

5. Niegdyś tę Polskę coś jej ozdoba,

„Macierzą Świętą” nazwano w świecie:

Jakże się ona dziś chlubi tobą.

Żeś Ty jej dziecię! Żeś ty jej dziecię!

6. O synu Polski! O jej patronie!

Do stóp się Twoich ściełem ze łzami:

Ty, co w męczeńskiej świecisz koronie,

Módl się za nami! módl się za nami!